

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 27 november 2009

Nr 924—931

INNEHÅLL

Nr		Sidan
924	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Spanien om ömsesidigt skydd av säkerhetsklassificerad information	4873
925	Lag om ändring av lagen om kommunala pensioner	4874
926	Lag om ändring av 3 § i lagen om införande av lagen om kommunala pensioner	4878
927	Lag om ändring av lagen om statens pensioner	4879
928	Lag om ändring av lagen om privat hälso- och sjukvård	4882
929	Lag om ändring av sjukförsäkringslagen	4885
930	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om verksamhetsområdena för vissa regionförvaltningsverks ansvarsområde för arbetarskyddet	4887
931	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om utfärdande av den livslängdscoefficient som avses i 82 § i lagen om pension för arbetstagare	4888

Nr 924

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Spanien om ömsesidigt skydd av säkerhetsklassificerad information

Given i Helsingfors den 20 november 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Madrid den 9 juni 2009 mellan republiken Finland och konungariket Spanien ingångna överenskommelsen om ömsesidigt skydd av säkerhetsklassificerad

information gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 20 november 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Alexander Stubb*

RP 168/2009
FvUB 12/2009
RSv 144/2009

134—2009

Nr 925

Lag

om ändring av lagen om kommunala pensioner

Given i Helsingfors den 20 november 2009

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 13 juni 2003 om kommunala pensioner (549/2003) 89 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1293/2006,
ändras i 14 § 1 mom. det inledande stycket, 40 § 2 och 3 mom., 51 §, 52 § 3 mom., 53 § 3 och 5 mom., 54 § 1 mom., 68 § 4 mom., 72 och 73 §, 84 § 1 mom., 89 § 1 mom., 128 a § 1 mom. 12 punkten, 157 § 2 mom., 159 § 1 och 2 mom., 160 § 4 mom., 162 § 5 mom. och 165 § 1 mom.,
 av dem det inledande stycket i 14 § 1 mom., 40 § 2 och 3 mom., 51 §, 53 § 5 mom., 54 § 1 mom., 68 § 4 mom. och 84 § 1 mom. sådana de lyder i lag 713/2004, 52 § 3 mom., 89 § 1 mom., 128 a § 1 mom. 12 punkten och 160 § 4 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1293/2006, 53 § 3 mom., 159 § 1 mom. och 162 § 5 mom. sådana de lyder i lag 461/2008, 72 § sådan den lyder i nämnda lag 713/2004 och i lag 638/2009, 73 § sådan den lyder i nämnda lagar 713/2004, 1293/2006 och 461/2008 och 165 § 1 mom. sådant det lyder i lag 260/2007, samt
fogas till 53 §, sådan den lyder i nämnda lagar 713/2004, 1293/2006 och 461/2008, ett nytt 5 mom., varvid det ändrade 5 mom. och det nuvarande 6 mom. blir 6 och 7 mom., som följer:

14 §

Deltidspension

Berättigad till deltidspension är en anställd i åldern 60—67 år, förutsatt att

40 §

Tillväxtprocent

Pensionen för den återstående tiden utgörs av 1,5 procent per år av den inkomst för återstående tid som avses i 53 §.

För sådan tid under vilken den anställda har fått invalidpension tillväxer pensionen från ingången av det år då arbetsförmågan börjar till utgången av den månad då pensionen upphör med 1,5 procent per år av den inkomst för återstående tid som avses i 53 § så som föreskrivs i 59 §.

51 §

Pensionstillväxt på grundval av deltidarbete

Pension för deltidarbete som utförs vid sidan av deltidspension tillväxer på det sätt som föreskrivs i 40 § 1 och 2 mom.

52 §

Förmåner som berättigar till pension

Grund för pensionen är 75 procent av de inkomster som ligger till grund för den förmån som avses i 1 mom. 3 punkten, 65 procent av den inkomst eller arbetsinkomst som ligger till grund för den förmån som avses i 4—9 punkten och 55 procent av den inkomst som ligger till grund för den förmån som avses i 2 punkten. Den arbetsinkomst som ligger till grund för partiell sjukdagpenning enligt 8 punkten utgör dock hälften av

den arbetsinkomst som ligger till grund för sjukdagpenningen.

53 §

Återstående tid

När inkomsten för återstående tid bestäms, medräknas också inkomst eller arbetsinkomst som hänför sig till granskningstiden och som ligger till grund för en sådan förmån som nämns i 52 § samt den årsinkomst som motsvarar inkomst för återstående tid som ligger till grund för invalidpension som betalats under granskningstiden. Inkomst som ligger till grund för moderskaps-, särskild moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenning beaktas dock till ett belopp som föreskrivs i 52 § 2 mom.

När inkomsten för återstående tid bestäms beaktas såsom inkomst 1 047,22 euro för varje hel månad för vilken den anställda under granskningstiden har fått en förmån som har intjänats på basis av lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier.

Om den anställda inte utöver sådana inkomster som avses i 3—5 mom. har haft sådana arbetsinkomster som avses i 2 mom. under granskningstiden, har den anställda inte rätt till pension för den återstående tiden.

54 §

Inkomst för den återstående tiden i särskilda fall

Utan hinder av vad som bestäms i 53 § 2 mom. ska när inkomsten för den återstående tiden bestäms även beaktas inkomster som erhållits under det år då arbetsförmågan började fram till utgången av den månad under vilken den anställda blivit arbetsförmögen, om

1) den anställda inte under ett enda år under granskningstiden har sådana arbetsinkomster som enligt 53 § 2, 3 och 7 mom.

beaktas när inkomsten för den återstående tiden bestäms, eller

2) om den anställda har sådana arbetsinkomster som avses i 1 punkten endast under det år då arbetsförmågan började eller det föregående året.

68 §

Inkomster som skall beaktas i pensionen

I en sådan situation som avses i 3 mom. 10 punkten förutsätts dessutom att ett avtal som är förpliktande för arbetsgivaren inte har ingåtts om betalning av vinstpremier och att ägarna vid en bolagsstämma fattar ett bindande beslut om betalning av kontanta vinstpremier efter räkenskapsperiodens slut och att vinstpremierna betalas efter detta. En förutsättning är dessutom att ärendet behandlas i enlighet med lagen om samarbete inom företag (334/2007) eller på något annat motsvarande sätt.

72 §

Engångsförhöjning av invalidpension

Invalidpension, delinvalidpension eller rehabiliteringsstöd höjs med den nedan nämnda koefficienten från ingången av det kalenderår fram till vilket det har gått fem kalenderår sedan pensionen eller rehabiliteringsstödet började. Förhöjningen bestäms enligt den anställdes ålder vid ingången av året för förhöjningen. Förhöjningsprocenten är 25 om den anställda vid ingången av året för förhöjningen är i åldern 24—31 år. Förhöjningsprocenten sjunker för varje levnadsår med 1,0 procentenheter. Engångsförhöjningen läggs inte till rehabiliteringstillägget. Engångsförhöjningen räknas ut på grundval av den anställdes löpande pension enligt denna lag.

Om en i 1 mom. avsedd engångsförhöjning inte ingick i förmånslåtarens pension, läggs engångsförhöjningen till den familjepension som betalas från ingången av det kalenderår fram till vilket det har gått fem kalenderår sedan förmånslåtarens invalidpension som

ligger till grund för familjepensionen började. Om förmånslåtaren inte fick pension vid sin död, läggs engångsförhöjningen till den familjepension som betalas från ingången av det kalenderår fram till vilket familjepensionen har fortgått fem kalenderår. Engångsförhöjningen bestäms på det sätt som avses i 1 mom. enligt den ålder som förmånslåtaren skulle ha uppnått vid tidpunkten för förhöjningen.

73 §

Livslängdskoefficient

Den pension som har intjänats fram till det att ålderspensionen och arbetsoförmågan började, ska anpassas till förändringen i den förväntade livslängden med en livslängdskoefficient. Som livslängdskoefficient används den koefficient som social- och hälsovårdsministeriet årligen fastställer med stöd av 83 § i lagen om pension för arbetstagare.

När ålderspensionen börjar ska pensionen omvandlas med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket den anställde fyller 62 år. Om ålderspensionen börjar före det året omvandlas ålderspensionen med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket pensionen började.

När invalidpensionen börjar ska den pension som har intjänats fram till det att arbetsoförmågan började, omvandlas med den livslängdskoefficient som har fastställts för det år under vilket arbetsoförmågan började. När en invalidpension ändras till ålderspension omvandlas pensionen inte med livslängdskoefficienten.

84 §

Grund för familjepension

Grunden för familjepensionen är den ålderspension eller fulla invalidpension som förmånslåtaren fick vid sin död. Om förmånslåtaren fick arbetslöshetspension eller sådan invalidpension som avses i 39 § 1 mom. utan tillägg för pensionsdelen för återstående tid, läggs denna pensionsdel till den pension för förmånslåtaren som utgör grund för familjepensionen. Likaså läggs ny pension som förmånslåtaren tjänat in för tiden

med pension till den pension efter förmånslåtaren som utgör grund för familjepensionen.

89 §

Grund för minskning av efterlevandepension samt belopp

Efterlevandepensionen minskas, om den efterlevande makens i 88 § avsedda arbetspensioner överstiger grunden för minskningen av pensionen. Grunden för minskningen av pensionen är 500 euro per månad.

128 a §

Utbetalningsordning för pension

Om pension skall betalas till någon annan än pensionstagaren själv på basis av denna eller någon annan lag, och två eller flera myndigheter, kommuner, anstalter eller organ eller andra instanser har rätt till den, betalas pensionen i följande ordning:

12) till en utsökningsmyndighet enligt 4 kap. 2 § i utsökningsbalken (705/2007),

157 §

Besvärstid

När pensionsanstaltens delegations eller styrelses protokoll har justerats, ska i 153 § 3 mom. avsedda beslut hållas framlagda i pensionsanstalten. Detta ska på förhand meddelas på pensionsanstaltens anslagstavla för offentliga kungörelser. I övrigt iaktas i tillämpliga delar lagen om offentliga kungörelser (34/1925). Medlemssamfunden ska dessutom genom tjänstebrev underrättas om ovan avsedda beslut.

159 §

Pensionsanstaltens självrättelse

En part ska inom besvärstiden tillställa den kommunala pensionsanstalten en besvärsskrift.

Om pensionsanstalten till alla delar godkänner yrkandena i besvär som tillställts anstalten, ska den ge ett beslut om rättelse i ärendet.

160 §

Sökande av ändring i beslutssammanställning

När ett ärende som gäller besvär över en beslutssammanställning behandlas i besvärsnämnden för arbetspensionsärenden eller försäkringsdomstolen eller när det är fråga om att till förmån för pensionstagaren undanröja eller rätta en beslutssammanställning som vunnit laga kraft ska denna lag tillämpas, om inte något annat föreskrivs i lagen om försäkringsdomstolen.

162 §

Undanröjande av ett lagakraftvunnet beslut

Pensionsanstalten ska pröva ett ärende som avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut på nytt, om nya upplysningar framkommer i ärendet. Pensionsanstalten kan då utan hinder av det tidigare lagakraftvunna beslutet bevilja en förvägrad förmån eller bevilja förmånen till ett större belopp än tidigare. Även besvärsnämnden för arbetspensionsärenden och försäkringsdomstolen kan tillämpa motsvarande förfarande vid behandlingen av ett be-

svärsärende. Ändring i beslutet får sökas så som i detta kapitel anges i fråga om ett ärende som gäller pension.

165 §

Revision och bokslut

Revision av den kommunala pensionsanstaltens räkenskaper och förvaltning utförs av en av Centralhandelskammaren godkänd revisionssammanslutning som delegationen valt för sin mandatperiod. Vid revisionen iakttas revisionslagen (459/2007).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Det inledande stycket i 14 § 1 mom. samt 51 § och 53 § 3 mom. träder dock i kraft först den 1 januari 2011.

Lagens 40 § 2 och 3 mom., 53 § 5 mom. och 73 § tillämpas på ålderspensioner som börjar den 1 januari 2010 eller därefter och på invalid- och familjepensioner där pensionsfallet inträffar den 1 januari 2010 eller därefter. Lagens 89 § 1 mom. tillämpas på familjepensioner i fråga om vilka minskning av efterlevandepension görs första gången efter denna lags ikraftträdande.

I fråga om en före 1953 född anställd rätt till deltidspension, pensionstillväxt under tiden för deltidspension samt inkomst för återstående tid tillämpas bestämmelserna i den lag som gäller vid denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 20 november 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Nr 926

L a g

om ändring av 3 § i lagen om införande av lagen om kommunala pensioner

Given i Helsingfors den 20 november 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 juni 2003 om införande av lagen om kommunala pensioner (550/2003) 3 § som följer:

3 §

De bestämmelser om pensionsrätt och fastställande av pension som finns i lagen om kommunala pensioner tillämpas inte på tjänsteinnehavare, arbetstagare och familje- och närståendevärdare som är födda 1939 eller tidigare och inte på familjepension som beviljas efter dem. Deras pensionskydd och familjepensionsskyddet efter dem bestäms fortfarande med stöd av lagen om pension för

kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare samt den pensionsstadga som nämns i 2 § 2 mom., sådana de lydde innan lagen om kommunala pensioner trädde i kraft. På efterlevandepension tillämpas dock vad som bestäms i 88—91 § i lagen om kommunala pensioner.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 20 november 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Nr 927

Lag

om ändring av lagen om statens pensioner

Given i Helsingfors den 20 november 2009

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 december 2006 om statens pensioner (1295/2006) 87 § 2 och 4 mom.,
ändras 10 § 3 mom., i 14 § 1 mom. det inledande stycket, 52 § 1 mom. 3 punkten, 55 § 2 mom., 57 § 2 mom., 58 §, 62 § 3 mom. 2 punkten, 63 § 1 och 6 mom., 71 § 2 mom., 72 §, 81 § 1 och 4 mom. och 87 § 1 mom., av dem 63 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1035/2008 och 71 § 2 mom. sådant det lyder i lag 639/2009, samt
fogas till 63 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1035/2008 och 639/2009, ett nytt 6 mom., varvid det ändrade 6 mom. blir 7 mom., som följer:

10 §

Ålderspensionens belopp

Någon förtidsminskning görs inte, om en arbetstagare som får arbetslöshetsdagpenning på basis av den rätt till tilläggsdagar som avses i 6 kap. 9 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) går i ålderspension vid 62 års ålder.

14 §

Rätten till deltidspension

En arbetstagare i åldern 60—67 år som har övergått till deltidarbete har rätt till deltidspension, om

52 §

Grunderna för pensionstillväxten

Pensionen tillväxer

3) för tid med invalidpension enligt denna lag.

55 §

Fastställande av pension för återstående tid

Av den i 63 § avsedda inkomsten för återstående tid utgör pensionen för återstående tid 1,5 procent per år.

57 §

Pensionstillväxt för tid med invalidpension som upphört

På basis av 1 mom. tillväxer pensionen från och med ingången av det år under vilket arbetsförmågan började till utgången av den månad under vilken invalidpensionen upphörde på grundval av den inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på och som hänför sig till invalidpensionen, med 1,5 procent per år.

58 §

Pensionstillväxt under tid med deltidspension

På grundval av inkomster av deltidarbete som utförs vid sidan av deltidspension samt på grundval av inkomster som ligger till grund för i 62 § avsedda förmåner för oavlönad tid under tiden för deltidarbete tillväxer pensionen i enlighet med 53 och 54 §.

62 §

Oavlönad tid som berättigar till pension

De inkomster som ligger till grund för förmåner för oavlönad tid betraktas som inkomster under det kalenderår till vilket förmånstiden hänför sig. De inkomster som ligger till grund för förmånerna berättigar till pension enligt följande:

2) 55 procent av den inkomst som ligger till grund för alterneringsersättning enligt lagen om alterneringsledighet (1305/2002),

63 §

Inkomst som ligger till grund för pension för återstående tid

Den arbetsinkomst som pension för återstående tid grundar sig på (inkomst för återstående tid) bestäms på grundval av de arbetsinkomster enligt arbetspensionslagarna och de till grund för i 62 § avsedda förmåner för oavlönad tid liggande inkomster vilka arbetstagaren har erhållit under de fem kalenderår som föregick det år under vilket arbetsförmågan började (granskningstid). I inkomsten för återstående tid räknas också in inkomst för återstående tid som ligger till grund för invalidpension som betalats under granskningstiden. Inkomsten för återstående tid är per månad summan av dessa under granskningstiden erhållna arbetsinkomster, inkomster som ligger till grund för förmåner för oavlönad tid, inkomster för återstående tid som ligger till grund för invalidpension och de inkomster som avses i 4—6 mom., dividerad med sextio.

När inkomsten för återstående tid bestäms beaktas såsom inkomst 1 047,22 euro för varje hel månad för vilken arbetstagaren under granskningstiden har fått en förmån som har intjänats på basis av lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier.

Har arbetstagaren under granskningstiden inte några arbetsinkomster som berättigar till pension, räknas pensionsdelen för återstående tid inte heller till pensionen på basis av de inkomster som ligger till grund för i 62 § avsedda förmåner för oavlönad tid eller de inkomster som avses i 4—6 mom.

71 §

Engångsförhöjning av invalidpension

Engångsförhöjningen räknas ut på grundval av arbetstagarens löpande pension enligt denna lag. Förhöjningen bestäms enligt arbetstagarens ålder vid ingången av året för förhöjningen. Förhöjningsprocenten är 25 om arbetstagaren vid ingången av året för förhöjningen är i åldern 24—31 år. Förhöjningsprocenten sjunker för varje levnadsår med 1,0 procentenheter. Engångsförhöjningen läggs inte till rehabiliteringstillägget.

72 §

Livslängdskoefficient

Den pension som har intjänats fram till det att ålderspensionen och arbetsförmågan började, ska anpassas till förändringen i den förväntade livslängden med en livslängdskoefficient. Som livslängdskoefficient används den koefficient som social- och hälsovårdsministeriet årligen fastställer med stöd av 83 § i lagen om pension för arbetstagare.

När ålderspensionen börjar ska pensionen omvandlas med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket arbetstagaren fyller 62 år. Om ålderspensionen börjar före det året omvandlas ålderspensionen med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket pensionen började.

När invalidpensionen börjar ska den pension som har intjänats fram till det att arbetsförmågan började, omvandlas med den livslängdkoefficient som har fastställts för det år under vilket arbetsförmågan började. När en invalidpension ändras till ålderspension omvandlas pensionen inte med livslängdkoefficienten.

81 §

Grund för familjepension

Familjepensionen fastställs på basis av den ålderspension eller fulla invalidpension enligt denna lag som förmånslåtaren fick vid sin död. En ny pension som förmånslåtaren tjänat in under sin tid med pension läggs till den pension efter förmånslåtaren som familjepensionen grundar sig på.

Om förmånslåtaren vid sin död fick invalidpension som inte inkluderade en i 71 § avsedd engångsförhöjning, ökas den löpande familjepensionen med en engångsförhöjning från ingången av det kalenderår fram till vilket förmånslåtarens invalidpension och på basis av den beviljad familjepension tillsammans har fortgått fem kalenderår. Om förmånslåtaren inte fick pension vid sin död, läggs engångsförhöjningen till den löpande familjepensionen från ingången av det kalenderår fram till vilket familjepensionen har fortgått fem kalenderår. Procentsatsen för engångsförhöjningen bestäms på det sätt som avses i 71 § 2 mom. enligt den ålder som förmånslåtaren skulle ha uppnått vid tidpunkten för förhöjningen.

Helsingfors den 20 november 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

87 §

Grund för minskning av efterlevandepension samt belopp

Efterlevandepensionen minskas om den efterlevande makens i 86 § avsedda arbetspensioner överstiger grunden för minskningen av pensionen. Minskningen av pensionen är 50 procent av skillnaden mellan de arbetspensioner som avses i 86 § och grunden för minskningen av pensionen. Grunden för minskningen av pensionen är 500,00 euro per månad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Det inledande stycket i 14 § 1 mom. samt 52 § 1 mom. 3 punkten, 58 § och 63 § 1 mom. träder dock i kraft först den 1 januari 2011.

Lagens 55 § 2 mom., 57 § 2 mom., 63 § 6 mom. och 72 § tillämpas på ålderspensioner som börjar den 1 januari 2010 eller därefter och på invalidpensioner där pensionsfallet inträffar den 1 januari 2010 eller därefter. Lagens 87 § 1 mom. tillämpas på familjepensioner i fråga om vilka minskning av efterlevandepension görs för första gången efter denna lags ikraftträdande.

I fråga om en före 1953 född arbetstagers rätt till deltidspension, pensionstillväxt under tiden för deltidspension samt inkomst för återstående tid tillämpas bestämmelserna i den lag som gäller vid denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Nr 928

Lag

om ändring av lagen om privat hälso- och sjukvård

Given i Helsingfors den 20 november 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 9 februari 1990 om privat hälso- och sjukvård (152/1990) 1, 2 och 3 §, 4 § 1 mom. och 3 mom. 2 punkten samt 7, 20 och 26 §,
 av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 689/2005, 4 § 1 mom. och 20 § sådana de lyder i lag 377/2009 och 4 § 3 mom. 2 punkten sådan den lyder i nämnda lag 689/2005, samt *fogas* till 4 §, sådan den lyder i nämnda lagar 689/2005 och 377/2009, ett nytt 6 mom., till 9 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 3 mom. och till 14 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 2 mom. som följer:

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om rätten att tillhandahålla befolkningen privata hälso- och sjukvårdstjänster.

Utöver denna lag ska det som bestäms i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) och det som någon annanstans bestäms eller föreskrivs om tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster iakttas.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med *hälso- och sjukvårdstjänster*

- 1) laboratorieverksamhet,
- 2) radiologisk verksamhet och andra därmed jämförbara bildåtergivnings- och undersökningsmetoder,

3) andra undersökningar och åtgärder som vidtas för att konstatera någons hälsotillstånd eller sjukdom eller för att bestämma vården,

4) fysioterapeutisk verksamhet samt andra åtgärder och annan terapi som förbättrar och upprätthåller prestationsförmågan,

5) företagshälsovård,

6) läkar- och tandläkartjänster och annan hälso- och sjukvård samt tjänster som kan jämföras med dem,

7) massage, samt

8) sjuktransporttjänster.

Med *serviceproducent* avses en sådan enskild eller ett bolag, ett andelslag, en förening eller någon annan sammanslutning eller stiftelse som har en enhet som tillhandahåller hälso- och sjukvårdstjänster samt en självständig yrkesutövare som tillhandahåller sjuktransporttjänster. Som serviceproducent anses inte en annan självständig yrkesutövare eller en arbetsgivare som själv ordnar sådana företagshälsovårdstjänster som avses i lagen om företagshälsovård (1383/2001).

Med *självständig yrkesutövare* avses en sådan yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården som avses i 2 § 1 mom. i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården och som självständigt utövar sitt yrke.

3 §

Verksamhetsbetingelser

Den som tillhandahåller hälso- och sjukvårdstjänster ska ha ändamålsenliga lokaliteter och anordningar. Den som tillhandahåller sjuktransporttjänster ska ha ett ändamålsenligt sjuktransportfordon jämte utrustning. Dessutom ska serviceproducenten ha sådan ändamålsenligt utbildad personal som verksamheten förutsätter.

Verksamheten skall i medicinskt avseende bedrivas på behörigt sätt och ta hänsyn till patientsäkerheten.

4 §

Tillstånd

En serviceproducent ska ha beviljats tillstånd av tillståndsmyndigheten för att få tillhandahålla hälso- och sjukvårdstjänster. Av tillståndet ska serviceproducentens servicebransch enligt 2 § framgå. Tillståndet kan förenas med villkor som är nödvändiga för att trygga patientsäkerheten och avser mängden tjänster, de anställda, lokaliteterna, sjuktransportfordonet och dess utrustning, anordningarna och tillbehören samt arbetsmetoderna.

Av tillståndsansökan skall framgå följande uppgifter om serviceproducenten:

2) verksamhetsenheter och verksamhetsställen där hälso- och sjukvårdstjänster tillhandahålls samt deras kontaktuppgifter samt antalet sjuktransportfordon och deras stationsplatser,

Tillståndet att tillhandahålla sjuktransporttjänster berättigar innehavaren att utföra sjuktransporter i hela landet med undantag för Åland. I tillståndet för tillhandahållande av

sjuktransporttjänster ska antalet sjuktransportfordon som används för tjänsterna samt deras stationsplats eller stationsplatser anges.

7 §

Förhandsinspektion

Innan de lokaliteter och anordningar samt det sjuktransportfordon jämte utrustning som kommer att användas vid tillhandahållandet av hälso- och sjukvårdstjänster tas i bruk, ska serviceproducenten förevisa dem i funktionsdugligt skick vid hälsovårdsnämndens inspektion.

En tjänsteinnehavare som är underställd hälsovårdsnämnden ska inspektera lokaliteterna och anordningarna samt sjuktransportfordonet och dess utrustning och utan dröjsmål tillställa serviceproducenten en inspektionsberättelse.

9 §

Ändrings- och upphörsanmälan

Bestämmelser om innehållet i ändringsanmälan kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Behörig länsstyrelse

I fråga om sjuktransporttjänster handläggs de uppgifter som i denna lag och med stöd av den föreskrivits för länsstyrelsen av den länsstyrelse inom vars område trafikens stationsplats finns.

20 §

Föreskrifter och tvångsmedel

Upptäcks det brister eller andra missförhållanden som äventyrar patientsäkerheten i tillhandahållandet eller genomförandet av hälso- och sjukvårdstjänster eller strider verksamheten i övrigt mot denna lag, kan Tillståndets och tillsynsverket för social- och hälsovården

eller länsstyrelsen meddela föreskrifter om hur de ska avhjälpas. När föreskrifter meddelas ska det bestämmas en tid inom vilken de behövliga åtgärderna ska vidtas. Om patientsäkerheten så kräver kan det bestämmas att verksamheten ska avbrytas eller användningen av en verksamhetsenhet eller en del av den, av ett sjuktransportfordon eller dess utrustning eller av en anordning förbjudas omedelbart.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller länsstyrelsen kan vid vite eller vid hot om att verksamheten avbryts eller att användningen av en verksamhetsenhet eller en del av den, av ett sjuktransportfordon eller dess utrustning eller av en anordning förbjuds, förplikta serviceproducenten eller den självständiga yrkesutövaren att iakttä de föreskrifter som avses i 1 mom.

Beslut som fattats av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller av länsstyrelsen om avbrytande av verksamheten eller om förbud mot användningen av en verksamhetsenhet eller en del av den, av ett sjuktransportfordon eller dess utrustning eller av en anordning ska iakttas även om ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Vad som bestäms i denna paragraf gäller inte sådan verksamhet som avses i läkemedelslagen (395/1987) och som övervakas av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Har Tillstånds- och tillsyns-

verket för social- och hälsovården eller länsstyrelsen i sin övervakning upptäckt brister eller andra missförhållanden i läkemedelsförsörjningen, ska Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet underrättas om dessa.

26 §

Verkställighet

Ett beslut som gäller återkallande av ett godkännande av ansvarig föreståndare, avbrytande av verksamheten och återkallande av tillstånd eller förbud mot användning av en verksamhetsenhet eller en del av den, av ett sjuktransportfordon eller dess utrustning eller av en anordning kan trots besvär omedelbart verkställas, om detta är nödvändigt med hänsyn till patientsäkerheten.

Då ändring har sökts kan besvärsmyndigheten förbjuda verkställigheten av beslutet eller bestämma att den ska avbrytas.

Denna lag träder i kraft den 3 december 2009.

De tillståndsansökningar som är anhängiga när lagen träder i kraft handläggs i enlighet med de bestämmelser som gäller vid lagens ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 20 november 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 929

L a g

om ändring av sjukförsäkringslagen

Given i Helsingfors den 20 november 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen av den 21 december 2004 (1224/2004) 4 kap. 8 § 2 och 3 mom. samt 15 kap. 3 § 3 mom., av den 4 kap. 8 § 2 mom. sådant det lyder i lag 912/2007, samt

fogas till 4 kap. 6 § ett nytt 3 mom. och till 9 § ett nytt 2 mom., som följer:

4 kap.

Ersättning för resekostnader

6 §

Sjuktransport

Bestämmelser om den ersättningstaxa som används som grund för ersättning för användning av sjuktransportfordon utfärdas genom förordning av statsrådet. Ersättningstaxan ska bygga på kostnaderna för transporten och de disponibla medlen. Vid utarbetandet av den förordning som gäller ersättningstaxan och ändringar av den ska social- och hälsovårdsministeriet höra Folkpensionsanstalten och de organisationer som företräder de berörda aktörerna.

8 §

Grund för ersättning för resekostnader samt fastställande av ersättningstaxan

Grunden för ersättning för användning av taxi är det maximipris som i taxitrafiken tas ut hos konsumenterna i enlighet med 16 § i

lagen om taxitrafik (217/2007), om inte Folkpensionsanstalten har kommit överens om en lägre prissättning än maximipriset med den som tillhandahåller transporttjänsterna.

Bestämmelser om den ersättningstaxa som används som grund för ersättning vid användning av andra specialfordon enligt 5 § än taxi utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Social- och hälsovårdsministeriet ska höra Folkpensionsanstalten när ministeriet utarbetar förordningen och ändringar av den. Bestämmelser om fastställandet av den ersättningstaxa som används som grund för ersättning för användning av sjuktransportfordon finns i 6 §.

9 §

Övernattningspenning

En försäkrad som på grund av en läkares bedömning av graviditeten har varit tvungen att övernatta i närheten av en verksamhetsenhet för hälso- och sjukvården och för vilken övernattningen bevisligen har medfört kostnader har också rätt till övernattningspenning.

15 kap.

Verkställighet

3 §

Ansökan om sjukvårdsersättningar

En specialersättning enligt 5 kap. 5 § 2 mom. betalas för kostnader för läkemedel som används vid behandlingen av svåra och långvariga sjukdomar, om kostnaderna har

uppkommit efter det att ansökan i vilken svår och långvarig sjukdom påvisas har tillställts Folkpensionsanstalten. Vad som i detta moment bestäms om läkemedel ska även tillämpas vid ersättning för kliniska näringspreparat och produkter som motsvarar sådana.

Denna lag träder i kraft den 3 december 2009.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 20 november 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 930

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om verksamhetsområdena för vissa regionförvaltningsverks ansvarsområde för arbetarskyddet**

Given i Helsingfors den 20 november 2009

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 6 § 2 mom. i lagen av den 20 november 2009 om regionförvaltningsverken (896/2009):

1 §

Utöver vad som i 1 § i statsrådets förordning om regionförvaltningsverken (906/2009) föreskrivs om regionförvaltningsverkens regionala behörighet och verksamhetsområden ska vid skötseln av de uppgifter som hör till ansvarsområdet för arbetarskyddet

1) verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland omfatta även landskapet Åland och

2) verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Norra Finland omfatta även verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Lappland.

2 §

Följande regionförvaltningsverk är behöriga att i hela landet sköta nedan nämnda uppgifter som hör till ansvarsområdet för arbetarskyddet:

1) Regionförvaltningsverket i Södra Finland

a) tillsynsuppgifter enligt lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (1233/2006),

b) arbetarskyddstillsynen över järnvägsmaterielen och sådana arbetstagens arbetsplatser som färdas med den,

c) godkännande av utländsk examen som sådan kompetens som avses i 4 § i arbetsministeriets beslut om kompetenskraven för dykare som utför byggnadsarbeten under vatten (674/1996),

d) godkännande av utländsk examen som sådan kompetens som avses i 14 § i statsrådets förordning om säker användning och besiktning av arbetsutrustning (403/2008),

2) Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland tillsynen över arbetarskyddet inom sjöfarten på inre vattenvägar och stuvebranschen, med undantag av verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Norra Finland.

Vid Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland sköter ansvarsområdet för arbetarskyddet dessutom planeringen och genomförandet av utbildning som hänför sig till regionförvaltningsverkens arbetarskyddstillsyn, informationen i anslutning till den och upprätthållandet av databaser och registeruppgifter som stöder tillsynen samt arbetarskyddsutställningen.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 20 november 2009

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Direktör Pertti Siiki

Nr 931

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om utfärdande av den livslängdskoefficient som avses i 82 § i lagen om pension för
arbetstagare**

Given i Helsingfors den 24 november 2009

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 83 § i lagen av den 19 maj 2006 om pension för arbetstagare (395/2006):

1 § Den livslängdskoefficient som avses i 82 § i lagen om pension för arbetstagare är 0,99170 år 2010.
2 § Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 24 november 2009

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringssekreterare Maritta Hirvi